

S m l o u v a

mezi

Českou republikou

a

Lucemburským velkovévodstvím

o sociálním zabezpečení

Česká republika

a

Lucemburské velkovévodství

vedeny přáním upravit vzájemné vztahy mezi oběma státy v oblasti sociálního zabezpečení,
se rozhodly uzavřít smlouvu a dohodly se takto:

ČÁST PRVÁ - V š e o b e c n á u s t a n o v e n í

Článek 1

Definice

(1) Pro účely této smlouvy výraz:

1. „právní předpisy“

znamená zákony, nařízení a jiné obecně závazné právní předpisy týkající se odvětví sociálního zabezpečení uvedených v článku 2;

2. „příslušný úřad“

znamená ministra nebo jiný odpovídající orgán, do jehož kompetence náleží oblast sociálního zabezpečení upravovaná touto smlouvou;

3. „instituce“

znamená orgán, kterému přísluší provádění právních předpisů v rozsahu uvedeném v článku 2;

4. „kompetentní instituce“

znamená instituci, u níž je dotyčná osoba pojištěna v době žádosti o dávku nebo k jejíž tíži jsou poskytovány dávky nebo plnění;

5. „bydliště“

znamená obvyklý pobyt;

6. „pobyt“

znamená přechodný pobyt;

7. „výdělečně činná osoba“

znamená osobu zaměstnanou, samostatně výdělečně činnou nebo osobu, která je za takovou považována podle právních předpisů smluvní strany;

8. „rodinný příslušník“

znamená každou osobu určenou nebo uznanou za rodinného příslušníka nebo označenou za člena domácnosti podle právních předpisů, na jejichž základě se poskytují dávky nebo, v případech uvedených v článku 13, podle právních předpisů smluvní strany, na jejímž území tato osoba bydlí;

9. „doby pojištění“

znamená příspěvkové doby nebo doby zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti definované nebo uznané jako doby pojištění právními předpisy, podle nichž byly získány nebo se považují za splněné, a všechny za takové pokládané v případech, kdy je tyto právní předpisy považují za rovnocenné dobám pojištění;

10. „dávky“

znamená všechny peněžité i věcné dávky, důchody a renty, včetně všech jejich částí, vyplácené z veřejných zdrojů, valorizační zvýšení a dodatkové příplatky, podle ustanovení části III, jakož i jednorázové dávky, které mohou být vyplaceny namísto důchodů a rent, a platby uskutečněné formou vrácení příspěvků;

11. „rodinné dávky“

znamená pravidelné peněžité přídavky vyplácené podle počtu a věku dětí, stejně jako ostatní peněžité a věcné dávky určené k úhradě rodinných výdajů.

(2) Ostatní výrazy v této smlouvě mají význam, který jim v každé smluvní straně náleží podle jejich právních předpisů.

Článek 2

Věcný rozsah

(1) Tato smlouva se vztahuje na právní předpisy upravující:

1. v Lucemburském velkovévodství

1.1 pojištění v nemoci a mateřství,

1.2 důchodové pojištění pro případ důchodů ve stáří, invaliditě a pozůstalých, s výjimkou zvláštních soustav pro státní úředníky,

1.3 pojištění pro případ pracovních úrazů a nemocí z povolání,

1.4 dávky v nezaměstnanosti,

1.5 rodinné dávky;

2. v České republice

2.1 nemocenské pojištění,

2.2 zdravotní pojištění,

2.3 důchodové pojištění,

2.4 odpovědnost za škodu při pracovních úrazech a nemocech z povolání,

2.5 dávky v nezaměstnanosti,

2.6 přídavky na děti, porodné a pohřebné.

(2) Tato smlouva se vztahuje také na právní předpisy měnící nebo nahrazující ty uvedené v předchozím odstavci.

(3) Na právní předpisy upravující jiná než výše uvedená odvětví sociálního zabezpečení se tato smlouva vztahuje pouze tehdy, bude-li o tom mezi příslušnými úřady smluvních stran uzavřena dohoda.

(4) Tato smlouva se nevztahuje na dávky sociální pomoci ani na dávky pro oběti války.

Článek 3

Osobní rozsah

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které podléhají nebo podléhaly právním předpisům jedné nebo obou smluvních stran, jakož i na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé.

Článek 4

Rovnost nakládání

Osoby uvedené v článku 3, bydlící na území jedné ze smluvních stran, mají stejná práva a povinnosti plynoucí z právních předpisů druhé smluvní strany, jako občané této smluvní strany.

Článek 5

Přístup k pokračování v dobrovolném pojištění

Osoby, které mají bydliště na území jedné ze smluvních stran, mohou být přijaty k dobrovolnému nepřetržitému pojištění v rámci platných právních předpisů uvedených v článku 2 a platí pro ně stejné podmínky, jako pro občany této smluvní strany; v případě potřeby bude přihlédnuto k dobám pojištění získaným na území druhé smluvní strany.

Článek 6

Rovnost bydliště

Nestanoví-li tato smlouva jinak, nesmí být nárok na dávky zamítnut a tyto dávky kráceny, zastaveny nebo odňaty z důvodu, že oprávněná osoba bydlí na území druhé smluvní strany.

Článek 7

Souběh dávek

(1) Tato smlouva nepřiznává ani nezachovává nárok na několik dávek stejného druhu za tutéž dobu pojištění. Toto ustanovení neplatí pro dávky při invaliditě, ve stáří a při úmrtí, které jsou přiznávány podle ustanovení části III, kapitoly druhé této smlouvy.

(2) Ustanovení právních předpisů jedné smluvní strany o krácení, pozastavení či odnětí dávek v případech jejich souběhu s jinými dávkami či příjmem nebo z důvodu výkonu výdělečné činnosti se uplatňují též ve vztahu k příjemcům dávek získaných podle právních předpisů druhé smluvní strany nebo osobám majícím příjem či vykonávajícím výdělečnou činnost na území druhé smluvní strany.

(3) Příslušný úřad smluvní strany může ve vztahu k příjemcům dávek omezit použití ustanovení právních předpisů o krácení, pozastavení či odnětí dávek v případě jejich souběhu podle předchozích odstavců nebo zcela vyloučit jejich uplatnění.

ČÁST DRUHÁ - Používání právních předpisů

Článek 8

Všeobecné pravidlo

Pokud články 9 a 10 nestanoví něco jiného a ve smyslu článku 11 nebylo dohodnuto jinak, vztahují se na výdělečně činné osoby právní předpisy smluvní strany, na jejímž území je výdělečná činnost vykonávána.

Článek 9

Zvláštní pravidla

(1) Na osobu, která vykonává výdělečnou činnost na území jedné smluvní strany u podniku, v němž je běžně zaměstnána, a která je tímto podnikem vyslána na území druhé smluvní strany, aby tam vykonávala činnost pro tento podnik, se nadále vztahují právní předpisy první smluvní strany za předpokladu, že doba této činnosti nepřekročí 12 měsíců; pokud doba činnosti, která má být vykonávána, přesáhne původně předpokládanou dobu, budou nadále platit právní předpisy první smluvní strany po dalších nejdéle 12 měsíců za předpokladu, že příslušný úřad smluvní strany, na jejíž území byla dotyčná osoba vyslána, nebo instituce tímto úřadem pověřená, dá k tomu souhlas před uplynutím prvních 12 měsíců.

(2) Na zaměstnance, který je členem doprovodného personálu podniku, který formou nájmu, za úplatu, nebo na vlastní účet provozuje mezinárodní dopravní služby pro cestující nebo zboží po železnici, silnici, letecky nebo po vnitrozemských vodních cestách, a má sídlo podnikání na území jedné smluvní strany, se vztahují právní předpisy této smluvní strany; jestliže však uvedený podnik má pobočku nebo stálé zastoupení na území druhé smluvní strany, osoba zaměstnaná touto pobočkou nebo stálým zastoupením podléhá právním předpisům smluvní strany, na jejímž území se tato pobočka nebo toto stálé zastoupení nachází.

(3) Státní úředníci a osoby za takové považované vyslaní jednou smluvní stranou na území druhé smluvní strany podléhají právním předpisům smluvní strany, v jejíž správě jsou zaměstnáni.

(4) Posádka námořní lodi, jakož i jiné osoby zaměstnané na námořní lodi, podléhají právním předpisům smluvní strany, pod jejíž vlajkou loď pluje.

Článek 10

Diplomatické mise a konzulární zastoupení

(1) Diplomáté, členové diplomatického sboru a konzulárního zastoupení, jakož i osoby zaměstnané v jejich službách, podléhají právním předpisům podle Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z 18. dubna 1961 a podle Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963.

(2) Ustanovení článku 8 se použije na členy personálu diplomatického sboru a konzulárního zastoupení a na soukromý domácí personál představitelů diplomatického sboru a konzulárního zastoupení. Tyto osoby si však mohou zvolit příslušnost k právním předpisům vysílajícího státu, jsou-li jeho občany. Toto právo volby vzniká dnem nástupu do zaměstnání a lze ho uplatnit do šesti měsíců od tohoto data.

Článek 11

Výjimky

Na společnou žádost zaměstnance a jeho zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné mohou příslušné úřady obou smluvních stran, nebo místa jimi určená, po dohodě stanovit výjimky z článků 8 až 10.

ČÁST TŘETÍ - Zvláštní ustanovení pro jednotlivá odvětví sociálního zabezpečení a dávky

Kapitola první

Nemoc a mateřství

Článek 12

Sčítání dob pojištění

Je-li pro vznik, trvání či obnovení nároku na dávku podle právních předpisů jedné ze smluvních stran potřebná určitá doba pojištění, přihledne kompetentní instituce této smluvní strany v nezbytném rozsahu i k dobám obdobného nepřekrývajícího se pojištění získaného podle právních předpisů druhé smluvní strany.

Článek 13

Nárok na dávky během pobytu na území druhé smluvní strany

(1) Osoba, která má nárok na věcné dávky podle právních předpisů jedné smluvní strany, obdrží při pobytu na území druhé smluvní strany tyto dávky, pokud její stav vyžaduje okamžité poskytnutí zdravotní péče.

(2) Věcné dávky poskytuje instituce v místě pobytu podle ustanovení právních předpisů, které provádí, jako kdyby tato osoba byla u ní pojištěna; délka doby poskytování dávek se však řídí právními předpisy příslušné strany.

(3) Jsou-li peněžité dávky v nemoci nebo mateřství poskytovány podle právních předpisů jedné smluvní strany, budou při pobytu oprávněné osoby na území druhé smluvní strany nadále přímo poskytovány kompetentní institucí.

Článek 14

Nárok na dávky poživatelů důchodů a rent

(1) Jestliže důchodce mající nárok na důchod nebo rentu podle právních předpisů obou smluvních stran bydlí na území jedné smluvní strany, věcné dávky bude poskytovat instituce v místě bydliště, jako by pobíral důchod nebo rentu pouze podle právních předpisů této smluvní strany.

(2) Jestliže důchodce mající nárok na důchod nebo rentu podle právních předpisů jedné ze smluvních stran, který má podle těchto právních předpisů nárok na věcné dávky, bydlí na území druhé smluvní strany, poskytuje mu instituce v místě bydliště věcné dávky podle ustanovení právních předpisů, které provádí tak, jako by byl u ní pojištěn.

(3) Jestliže důchodce uvedený v odstavci 2 pobývá nebo přesídí na území smluvní strany, podle jejíchž právních předpisů má nárok na důchod nebo rentu, budou mu poskytovány věcné dávky podle ustanovení právních předpisů posléze uvedené smluvní strany.

Toto pravidlo platí také v případě, kdy mu ve stejném případě nemoci nebo mateřství již byly poskytovány dávky institucí smluvní strany, na jejímž území bydlel před změnou pobytu nebo před přesídlením.

Článek 15

Nárok na dávky pro rodinné příslušníky

(1) Osoby, které mají nárok na věcné dávky z titulu rodinných příslušníků podle právních předpisů jedné smluvní strany, a které mají bydliště na území druhé smluvní strany, jsou vyjmuty z pojištění této smluvní strany.

Těmto osobám poskytuje věcné dávky instituce v místě bydliště na území smluvní strany podle jejich právních předpisů tak, jako by tam byly pojištěny.

(2) Jestliže rodinní příslušníci pobývají nebo přesídlí na území příslušné smluvní strany, obdrží dávky podle ustanovení právních předpisů této smluvní strany i v případech, kdy jim ve stejném případě nemoci nebo mateřství již byly poskytovány dávky institucí smluvní strany, na jejímž území bydleli před změnou pobytu nebo před přesídlením.

(3) Ustanovení odstavce 1 neplatí, pokud rodinní příslušníci vykonávají výdělečnou činnost, či pobírají důchod nebo rentu, zakládající jim nárok na věcné dávky podle právních předpisů státu jejich bydliště.

Článek 16

Dávky v mateřství

Jestliže by pojištěná osoba nebo rodinný příslušník měli při provádění této kapitoly nárok na dávky v mateřství podle právních předpisů obou smluvních stran, poskytnou se dávky podle právních předpisů té smluvní strany, na jejímž území došlo k porodu, s přihlédnutím k ustanovení článku 12 této smlouvy.

Článek 17

Obnovení nároku na dávky

Jestliže podle právních předpisů jedné smluvní strany nárok na věcné dávky závisí na určité době potřebné pro obnovu nároku, dávky již poskytnuté na území druhé smluvní strany se budou považovat za dávky poskytnuté ve smyslu právních předpisů první smluvní strany, podle pravidel určených správním ujednáním.

Článek 18

Upuštění od vzájemných úhrad

Věcné dávky poskytnuté podle ustanovení části III, kapitoly první této smlouvy, uhradí instituce, která je poskytlá.

Kapitola druhá
Důchody invalidní, starobní, pozůstalých

Oddíl 1 - Společná ustanovení

Článek 19

Sčítání dob pojištění

(1) Závisí-li podle právních předpisů jedné smluvní strany vznik, zachování nebo obnovení nároku na dávku na existenci nebo získání určitých dob pojištění, přihlédne kompetentní instituce této smluvní strany, je-li to nezbytné, i k existenci nebo nepřekrývajícím se dobám odpovídajícího pojištění získaným podle právních předpisů druhé smluvní strany.

(2) Pokud osoba nemá nárok na dávku na základě součtu dob pojištění získaných podle právních předpisů obou smluvních stran ve smyslu ustanovení této smlouvy, nárok na dávku se určí tak, že se sečtou tyto doby s dobami získanými podle právních předpisů třetího státu, se kterým mají obě smluvní strany uzavřenu smlouvu o sociálním zabezpečení obsahující pravidla o sčítání dob pojištění.

Článek 20

Podmínka předchozího pojištění

Pokud podle právních předpisů jedné smluvní strany závisí uznání určitých dob pojištění na tom, že osoba podléhala po určitou předcházející dobu jeho právním předpisům, přihlédne se k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhé smluvní strany. Použití tohoto ustanovení je podmíněno tím, že dotyčná osoba naposledy získala doby pojištění podle ustanovení právních předpisů, na jejichž základě nárokuje započtení těchto dob.

Článek 21

Doby pojištění kratší než jeden rok

Nedosahuje-li celková doba pojištění získaná podle právních předpisů jedné ze smluvních stran jeden rok, nebude instituce této smluvní strany povinna přiznat za tuto dobu dávku, pokud by nárok na ni nevznikl podle jejích právních předpisů na základě této samotné doby. Instituce druhé smluvní strany vezme tuto dobu na zřetel pro účely provedení ustanovení článku 19, článku 23, odstavce 2 a článku 24.

Článek 22

Prodloužení rozhodného období

Jestliže právní předpisy jedné smluvní strany podmiňují vznik nároku na dávku získáním doby pojištění během určitého období předcházejícího vzniku pojistné události a

stanoví, že toto období může být prodlouženo s ohledem na určité skutečnosti nebo okolnosti, budou mít tyto skutečnosti a okolnosti stejný účinek, vzniknou-li na území druhé smluvní strany.

Oddíl 2 - Výpočet

Článek 23

Používání lucemburských právních předpisů

(1) Jestliže osoba podléhala lucemburským právním předpisům a podmínky pro vznik nároku na dávku byly splněny bez použití ustanovení článku 19, kompetentní lucemburská instituce, podle ustanovení právních předpisů, které provádí, stanoví výši dávky odpovídající celkové délce dob pojištění, které se podle těchto právních předpisů započítávají.

Tato instituce vypočte také část dávky, která by náležela při aplikaci pravidel stanovených v odstavci 2.

V úvahu se vezme vyšší z těchto částek.

(2) Jestliže osoba podléhala lucemburským právním předpisům a podmínky pro vznik nároku na dávku jsou splněny pouze s přihlédnutím k ustanovení článku 19, kompetentní lucemburská instituce bude postupovat podle následujících pravidel:

a) instituce vypočte teoretickou výši dávky, na kterou by osoba mohla uplatňovat nárok, pokud by všechny doby pojištění, získané podle právních předpisů obou smluvních stran, byly získány podle právních předpisů, které provádí;

b) pro výpočet teoretické částky uvedené v předchozím pododstavci a) stanoví na základě samotných dob pojištění, získaných podle lucemburských právních předpisů, vyměřovací základ;

c) kompetentní lucemburská instituce poté na základě teoretické částky stanoví skutečnou výši důchodu v poměru, v jakém je délka dob pojištění získaná podle právních předpisů, které provádí, k celkové délce dob pojištění získané podle právních předpisů obou smluvních stran.

(3) Pokud osoba získá nárok na důchod podle lucemburských právních předpisů pouze s přihlédnutím k ustanovení článku 19, odstavec 2, vezmou se pro použití předchozího odstavce v úvahu i doby pojištění získané podle právních předpisů třetího státu.

Článek 24

Používání právních předpisů České republiky

(1) Jsou-li podle právních předpisů České republiky splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlédnutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhé smluvní strany, stanoví kompetentní instituce České republiky dávku výlučně na základě dob pojištění získaných podle jejích právních předpisů.

(2) Pokud nárok na dávku podle právních předpisů České republiky může vzniknout pouze s přihlédnutím k dobám pojištění ve smyslu článku 19, pak kompetentní instituce České republiky:

a) stanoví nejprve teoretickou výši dávky, která by náležela v případě, že by všechny doby pojištění získané podle právních předpisů obou smluvních stran a doby započitatelné podle mezinárodních smluv sjednaných se třetími státy byly získány podle právních předpisů České republiky a

b) poté na základě teoretické výše určené podle písmene a) stanoví skutečnou výši dávky podle poměru délky dob pojištění získaných podle právních předpisů České republiky k celkové době pojištění.

(3) S výjimkou dob získaných podle právních předpisů České republiky se pro stanovení vyměřovacího základu pro výpočet dávky doby uvedené v odstavci 2, písmeno a) vylučují.

(4) Podmínkou vzniku nároku na plný invalidní důchod osob, u nichž plná invalidita vznikla před dosažením osmnácti let věku a které nebyly účastny pojištění po potřebnou dobu, je trvalý pobyt na území České republiky.

Kapitola třetí

Pracovní úrazy a nemoci z povolání

Článek 25

Nárok na dávky

(1) Osoba, která má z titulu pracovního úrazu nebo nemoci z povolání nárok na věcné dávky podle právních předpisů jedné smluvní strany, a která pobývá nebo bydlí na území druhé smluvní strany, dostane věcné dávky od instituce v místě pobytu nebo bydliště podle ustanovení právních předpisů, které provádí, a na její náklady.

(2) Pokud jde o peněžité dávky, použijí se analogicky ustanovení článku 13, odstavce 3.

(3) Příslušné úřady smluvních stran se mohou vzájemně dohodnout, že ustanovení odstavce 1 se nepoužije a náklady spojené s poskytnutím věcných dávek v místě pobytu nebo bydliště budou kompetentní institucí uhrazeny.

Článek 26

Sčítání dob zaměstnání pro uznání nemoci z povolání

Stanoví-li právní předpisy jedné smluvní strany, že se dávky pro nemoc z povolání poskytují, jen když činnost, která nemoc může způsobit, byla vykonávána po určitou minimální dobu, pak kompetentní instituce této smluvní strany přihlíží - pokud je to nezbytné - k dobám vykonávání takové činnosti, během kterých pro ni platily právní předpisy druhé smluvní strany.

Článek 27

Přihlížení k předchozím pracovním úrazům a nemocem z povolání

Pokud, pro stanovení stupně pracovní neschopnosti způsobené pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, právní předpisy jedné ze smluvní stran stanoví, že se přihlíží též k předchozím pracovním úrazům nebo nemocem z povolání, bude se přihlížet též k pracovním úrazům a nemocem z povolání vzniklým podle právních předpisů druhé smluvní strany tak, jako by k nim došlo podle právních předpisů první smluvní strany.

Článek 28

Uznání nemoci z povolání při vykonávání činnosti na území obou smluvních stran

Dávky v případě nemoci z povolání nárokované podle právních předpisů obou smluvních stran, budou přiznány pouze podle právních předpisů té smluvní strany, na jejímž území byla naposledy vykonávána činnost, která mohla způsobit nemoc z povolání, pokud oprávněná osoba splňuje podmínky stanovené těmito právními předpisy.

Článek 29

Zhoršení nemoci z povolání

Osoba, která pobírala nebo pobírá dávky pro nemoc z povolání podle právních předpisů jedné smluvní strany, a poté uplatňuje nárok na dávky podle právních předpisů druhé smluvní strany z důvodu zhoršení této nemoci z povolání, pak platí tato pravidla:

a) jestliže osoba nevykonávala na území druhé smluvní strany činnost, která mohla způsobit nebo zhoršit nemoc z povolání, ponese náklady na dávky s přihlédnutím ke zhoršení nemoci kompetentní instituce první smluvní strany podle jejích právních předpisů;

b) jestliže osoba na území druhé smluvní strany takovou činnost vykonávala, kompetentní instituce první smluvní strany, podle ustanovení právních předpisů, které provádí, ponese náklady na dávky bez přihlédnutí ke zhoršení nemoci; kompetentní instituce druhé smluvní strany přizná této osobě příplatek ve výši rozdílu mezi dávkou náležející podle jejích právních předpisů po zhoršení nemoci a dávkou, která by náležela před zhoršením nemoci.

Kapitola čtvrtá

Pohřebné

Článek 30

Sčítání dob pojištění

Jestliže podle právních předpisů jedné smluvní strany závisí získání, zachování nebo obnovení nároku na pohřebné na splnění určité doby pojištění, kompetentní instituce této smluvní strany, je-li to nezbytné, přihlédne i k době pojištění získané podle právních předpisů druhé smluvní strany.

Článek 31

Rovnost území

Jestliže osoba podléhající právním předpisům jedné ze smluvních stran, nebo poživatel důchodu či renty, nebo rodinný příslušník, zemře na území druhé smluvní strany, má se za to, že k úmrtí došlo na území první smluvní strany.

Článek 32

Pravidlo priority

V případě úmrtí osoby pobírající důchod či rentu podle právních předpisů obou smluvních stran, nebo jejího rodinného příslušníka, bude za instituci příslušnou pro provedení předchozích ustanovení považována instituce v místě jejího bydliště.

Kapitola pátá

Nezaměstnanost

Článek 33

Sčítání dob pojištění

Jestliže podle právních předpisů jedné smluvní strany závisí získání, zachování nebo obnovení nároku na dávky na splnění určité doby pojištění, kompetentní instituce, která provádí tyto právní předpisy, přihlédne při tom, za účelem sečtení dob, v nezbytném rozsahu i k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhé smluvní strany, avšak pouze za podmínky, že tyto doby by byly považovány za doby pojištění získané podle právních předpisů první smluvní strany.

Článek 34

Minimální doba zaměstnání

Provádění ustanovení článku 33 je podmíněno tím, že dotyčná osoba byla naposledy pojištěna podle právních předpisů smluvní strany, podle nichž uplatňuje nárok na dávky, a že vykonávala podle těchto právních předpisů zaměstnání alespoň po dobu čtyř týdnů v rámci posledních dvanácti měsíců před uplatněním nároku.

Ustanovení článku 33 se bude provádět i v případě, že zaměstnání dotyčné osoby skončilo bez jejího zavinění před uplynutím čtyř týdnů za podmínky, že bylo sjednáno na dobu delší.

Článek 35

Započtení předchozích dob poskytování dávek

Pro stanovení délky poskytování dávky kompetentní instituce v nutné míře přihlédne k době, po kterou byly poskytovány dávky institucemi druhé smluvní strany v období posledních dvanácti měsíců předcházejících uplatnění nároku na dávku.

Článek 36

Přihlížení k rodinným příslušníkům

Jestliže podle právních předpisů jedné smluvní strany závisí výše dávek na počtu rodinných příslušníků, přihlédne kompetentní instituce této smluvní strany také k rodinným příslušníkům s bydlištěm na území druhé smluvní strany.

Článek 37

Podmínka bydliště

Článek 6 Smlouvy se na tuto kapitolu nevztahuje

Kapitola šestá

Rodinné dávky

Článek 38

Sčítání dob pojištění nebo bydlení

Jestliže podle právních předpisů jedné smluvní strany závisí získání, zachování nebo obnovení nároku na rodinné dávky na získání určité doby pojištění nebo bydlení, kompetentní instituce této smluvní strany, je-li to nezbytné, přihlédne i k době pojištění nebo bydlení získané podle právních předpisů druhé smluvní strany.

Článek 39

Nárok na dávky

Děti, které bydlí na území smluvní strany, mají nárok na dávky podle právních předpisů této smluvní strany. Tyto dávky poskytuje instituce místa bydliště dětí podle ustanovení právních předpisů, které provádí, a na svůj účet.

ČÁST ČTVRTÁ - Různá ustanovení

Článek 40

Opatření pro provádění smlouvy

(1) Příslušné úřady smluvních stran upraví postupy a přijmou opatření k provádění této smlouvy.

(2) Příslušné úřady zejména:

- a) sjednají pro používání této smlouvy správní ujednání;
- b) informují se vzájemně o změnách právních předpisů jejich států;
- c) označí styčná místa k ulehčení styku mezi institucemi obou smluvních stran.

Článek 41

Administrativní spolupráce

(1) Instituce a úřady smluvních stran si poskytují navzájem pomoc při provádění této smlouvy a budou jednat tak, jako by se jednalo o použití jejich vlastních právních předpisů. Tato pomoc je bezplatná.

(2) Instituce si vzájemně uznávají doklady vydávané příslušnými orgány druhé smluvní strany; o posouzení zdravotního stavu nebo stupně invalidity však rozhoduje výlučně instituce smluvní strany, která je příslušná k poskytování dávek. Přitom může přihlédnout ke zprávám a lékařským posudkům zasláným institucemi druhé smluvní strany.

(3) Lékařská vyšetření, jejichž provedení je požadováno právními předpisy jedné smluvní strany a týkají se osoby bydlící na území druhé smluvní strany, budou provedena na žádost kompetentní instituce lékařem, zdravotnickým zařízením nebo institucí v místě bydliště této osoby.

Článek 42

Osvobození od poplatků a ověřování

(1) Osvobození nebo snížení správních poplatků stanovená právními předpisy jedné smluvní strany pro listiny a jiné doklady, které se podle těchto právních předpisů předkládají, platí také pro odpovídající listiny a jiné doklady, které se při provádění této smlouvy předkládají podle právních předpisů druhé smluvní strany.

(2) Příslušné úřady nebo instituce obou smluvních stran upustí u listin a jiných dokladů předkládaných při provádění této smlouvy od jejich ověřování diplomatickými nebo konzulárními úřady.

Článek 43

Používání úředních jazyků

(1) Instituce a úřady jedné smluvní strany nesmějí odmítnout podání nebo jiné písemnosti z důvodu, že jsou sepsány v úředním jazyce druhé smluvní strany.

(2) Při provádění této smlouvy se mohou instituce a úřady navzájem a se zúčastněnými osobami nebo jejich zástupci stýkat přímo, nebo jednat prostřednictvím styčných míst ve svých úředních jazycích.

Článek 44

Lhůty

(1) Žádosti, prohlášení a opravné prostředky, které mají být podány podle právních předpisů jedné smluvní strany v určité lhůtě úřadu, instituci, nebo soudu této smluvní strany, platí za podané ve lhůtě, jestliže během stejné lhůty byly podány u příslušného úřadu, instituce nebo soudu druhé smluvní strany. V takovém případě orgán, u kterého bylo podání učiněno, neprodleně předá žádosti, prohlášení nebo opravné prostředky příslušnému orgánu první smluvní strany, a to buď přímo, nebo prostřednictvím styčných míst obou smluvních stran.

(2) Žádost o dávku podaná podle právních předpisů jedné smluvní strany se považuje za žádost o odpovídající dávku podle právních předpisů druhé smluvní strany. To však neplatí, pokud žadatel výslovně požaduje, aby přiznání dávky ve stáří podle právních předpisů některé smluvní strany bylo odloženo.

Článek 45

Výplata dávek

(1) V případech, kdy kompetentní instituce jedné smluvní strany má povinnost vyplácet peněžité dávky oprávněné osobě s bydlištěm na území druhé smluvní strany, je výše této povinnosti vyjádřena v měně první smluvní strany.

(2) Platby vyplývající z provádění této smlouvy se na území druhé smluvní strany uskutečňují ve volně směnitelných měnách.

(3) Na žádost oprávněné osoby zajistí kompetentní instituce povinná k poskytování peněžité dávky její ukládání na účet zřízený oprávněnou osobou u peněžního ústavu na území smluvní strany, kde má tato instituce sídlo.

Článek 46

Zúčtování přeplatků

Instituce smluvních stran si ve vzájemné dohodě provedou zúčtování případných přeplatků poskytnutých oprávněné osobě.

Článek 47

Zúčtování nepřispěvkových dávek

Poskytne-li instituce jedné smluvní strany nepřispěvkové dávky během doby, za kterou dodatečně vznikne nárok na peněžitou dávku podle právních předpisů druhé smluvní strany, uhradí kompetentní instituce této druhé smluvní strany z doplatku peněžité dávky instituci první smluvní strany hodnotu nepřispěvkových dávek poskytnutých oprávněné osobě.

Článek 48

Nároky vůči třetí osobě

Jestliže osoba, které podle právních předpisů jedné ze smluvních stran přísluší dávky za škodu, která vznikla na území druhé smluvní strany, má právo vymáhat na území druhé smluvní

strany náhradu škody na třetí osobě, je případný nárok instituce poskytující dávku vůči třetí osobě upraven takto:

- a) jestliže na povinnou instituci přecházejí podle platných právních předpisů práva, která má příjemce dávek vůči třetí osobě, obě smluvní strany tento přechod uznají;
- b) má-li povinná instituce přímo právo vůči třetí osobě, obě smluvní strany toto právo uznají.

Článek 49

Vymáhání pojistného

(1) Úhrada pojistného kompetentní instituci jedné ze smluvních stran může být provedena na území druhé smluvní strany v souladu s postupy a při zachování záruk a výhod, které platí pro úhrady pojistného kompetentní instituci druhé smluvní strany.

(2) Použití tohoto článku může být upraveno příslušnými úřady ve správním ujednání.

Článek 50

Ochrana dat

Kromě závazků stanovených právními předpisy každé ze smluvních stran budou všechny informace dotýkající se osoby a předávané mezi orgány smluvních stran považovány za důvěrné a budou moci být využívány jen pro účely provádění této smlouvy a používání právních předpisů, na které se tato smlouva vztahuje.

Článek 51

Řešení sporů

(1) Rozdílności a spory, které vzniknou při výkladu a provádění této smlouvy, budou řešit příslušné úřady smluvních stran ve vzájemné dohodě.

(2) Nebude-li možno dosáhnout dohody podle předchozího odstavce, bude sporný případ řešen jednáním smluvních stran.

ČÁST PÁTÁ - Ustanovení závěrečná

Článek 52

Přechodná ustanovení

(1) Tato smlouva nezakládá žádné nároky na dávky za dobu před jejím vstupem v platnost.

(2) Při posuzování nároku na dávky bude podle ustanovení této smlouvy přihlédnuto i k dobám pojištění získaným podle právních předpisů smluvních stran před jejím vstupem v platnost.

(3) S výhradou pohřebného a jednorázových plnění vznikne nárok podle této smlouvy i tehdy, pokud pojistný případ nastal před jejím vstupem v platnost.

(4) Každá dávka, která nebyla vyplacena, nebo která byla zastavena z důvodu občanství oprávněné osoby, nebo z důvodu bydliště na území jiné smluvní strany, než má sídlo kompetentní instituce, nebo z jakéhokoli jiného důvodu, který tato smlouva nepřipouští, bude na žádost oprávněné osoby vyplacena nebo obnovena ode dne, kdy tato smlouva vstoupí v platnost, pokud dřívější nároky nebyly vyrovnány jednorázovou platbou nebo vrácením pojistného.

(5) Nároky osob, jejichž důchody nebo renty byly vyměřeny před vstupem této smlouvy v platnost, budou na jejich žádost znovu vyměřeny podle ustanovení této smlouvy. Tyto nároky mohou být přezkoumány též z moci úřední. Nové vyměření nesmí v žádném případě znamenat snížení dosavadních nároků oprávněných osob.

(6) Jestliže žádost uvedená v odstavci 4 a 5 tohoto článku bude podána do dvou let od vstupu této smlouvy v platnost, nároky vzniklé v souladu s touto smlouvou budou přiznány od data platnosti smlouvy, aniž by v neprospěch dotčených osob mohla být použita ustanovení právních předpisů smluvních stran o zániku práv nebo jejich promlčení.

(7) Byla-li žádost uvedená v odstavci 4 a 5 tohoto článku podána po uplynutí dvou let od vstupu této smlouvy v platnost, nároky, které nebyly promlčeny nebo nezaknily, budou přiznány dnem podání žádosti, pokud na ně nelze použít výhodnější ustanovení právních předpisů některé ze smluvních stran.

(8) Bez zřetele k předchozím ustanovením si osoby, na které se vztahuje tato smlouva, a kterým byla před vstupem této smlouvy v platnost zhodnocena doba pracovní činnosti v České republice podle ustanovení článku 172, 8) lucemburského zákona o sociálním zabezpečení, mohou zvolit, zda jejich nároky na důchod budou zhodnoceny podle této smlouvy, nebo výhradně podle lucemburských právních předpisů.

Článek 53

Ratifikace a vstup v platnost

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci, která bude potvrzena výměnou diplomatických nót.

(2) Tato smlouva vstoupí v platnost prvého dne třetího měsíce následujícího po dni obdržení poslední notifikace.

Článek 54

Doba platnosti

(1) Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každá ze smluvních stran však může smlouvu písemně vypovědět. Platnost smlouvy skončí v takovém případě uplynutím 6 měsíců ode dne doručení výpovědi druhé smluvní straně.

(2) Bude-li tato smlouva vypovězena, zůstávají nároky získané podle jejích ustanovení zachovány.

Dáno v *Lucemburku* dne *17. listopadu 2000* ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku

Vladimír Špidla, v.r.
1. místopředseda vlády
a ministr práce a sociálních věcí

Za Lucemburské velkovévodství

Lydie Polfer, v.r.
místopředsedkyně vlády
a ministryně zahraničních věcí